

Mieczysław Góra

Sulejów-Podklasztorze, woj. piotrkowskie. Stanowisko 4a

Informator Archeologiczny : badania 21, 129-130

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- 23 jamy, z których dwie wyróżniały się znaczną wielkością. Pierwsza z nich o wymiarach 2,8 x 2,8 m, gł. dna 2 m - zasobowa, z grubą warstwą spalenizny, z fragmentami naczyń glinianych. Druga jama była najprawdopodobniej częścią, zniszczoną przez rów przeciwosłogowy, chaty, w której oprócz ceramiki znaleziono fragment nożyka żelaznego, część osadki kamiennej i kości zwierzęce;

- 4 paleniska położone poza chatami. Liczba łech obecna wynosi 68. Dwa paleniska różniły się konstrukcją od poprzednio odkrywanych, miały bowiem na wierzchu bruki z drobnych kamieni polnych.

We wszystkich obiektach występowała ceramika toczona na kole i lepiona ręcznie ze znaczną przewagą druciej. Z zabytków luźnych wymieniać można jeszcze brąz, jednoczęściową fibulę drucikową /zbliżoną do typu A 158/, oraz dużą część górnego kamienia żarnowego.

Zabytki znajdują się w Muzeum Miasta Pabianic.

Badania będą kontynuowane.

SHARDY GÓRNE, gm. Kluczbork
woj. opolskie
Stanowisko 12

Wojewódzki Konserwator
Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili: mgr mgr Klemens Macewicz, Sylwia Wuszan, Krzysztof Spychała /autor sprawozdania/ przy współudziale mgr Gertrudy Martyniak z Muzeum im. J. Dzierżona w Kluczborku. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury przeworskiej datowana na okres wpływów rzymskich, faza B₂-C₁ oraz osada datowana na XIII-XIV wiek.

Stanowisko położone jest na prawobrzeżnej terasie rzeczki Strugi, około 50 m na północ od budynku szkoły i domu nauczyciela; około 250 m na północny - zachód od kościoła. Nivielacja terenu pod budowę przyszłego boiska sportowego oraz drenaż odwadniający tegoż obszaru, a także w okresie przedwojennym prowadzona eksploatacja kruszywa /w części południowej zabytku/, spowodowały niszczenie.

Przebadano wykopaliskowo około 10 arów. Odkryto i wyeksplorowano 104 obiekty. Wśród nich wyróżniono 4 piece dymarskie, 4 pozostałości po obiektach mieszkalnych, jamy odpadowe i zasobowe, ślady po słupach oraz paleniska. Górne warstwy wydłabanionych obiektów były zniszczone.

Znaleziono dużo ułamków naczyń glinianych, grudki polepy, kawałki węgla i drzewnych, kości zwierzęce, żużle dymarkowe oraz kilka fragmentów przedmiotów żelaznych.

Materiały zabytkowe i dokumentacja zostaną przekazane do Muzeum im. J. Dzierżona w Kluczborku.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

SOCHACZEW-BORYSZEW
woj. skierniewickie
Stanowisko 1

patrz
okres halstański

SULEJÓW-Podklasztorza
woj. piotrkowskie
Stanowisko 4a

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadzi mgr Mieczysław Góra /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Piotrkowie Tryb. Osada wielokulturowa z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Prace wykopaliskowe przeprowadzono na obszarze budowy kanału sanitarno-grawitacyjnego dla nowego osiedla domków jednorodzinnych w Sulejowie-Podklasztorzu. Wykopy archeologiczne usytuowane były wzdłuż krawędzi, wysokiej terasy nad doliną Pilicy, od 200 do 400 m na północny-zachód od murów klasztoru. Ogółem przebadano obszar 25 arów.

Odkryto 38 jam osadniczych z okresu wpływów rzymskich /II-III w n.e./. Były to w rzucie płaskim koliste jamy o średnicy około 1 m i głębokości dochodzącej do 60-80 cm od powierzchni ziemi. Wypełnione były czarną przepaloną ziemią i dużymi kamieniami. Zawierały one również ułamki naczyń glinianych, przepalone kości zwierzęce, wisiorak brązowy, 5 fragmentów ościak, 6 glinianych ciężarków tkackich, drobiny polepy glinianej, 1 fragment kamienia żarnowego, 1 nóż żelazny, węgiel drzewny.

Obok jamy nr 8 z okresu wpływów rzymskich znaleziono na głębokości około 50 cm od powierzchni ziemi srebrny denar cesarza Hadriana, datowany na lata 128-132 n.e.

Natrafiono również na 18 jam osadniczych z okresu wczesnego średniowiecza /XI-XII w./. W ich wypełniskach znaleziono ułamki naczyń glinianych silnie obtaczanych, fragmenty polepy glinianej, grzechotkę z bladej glinki, 6 noży żelaznych, żelazny rak do chodzenia po lodzie, 3 fragmenty nieokreślonych przedmiotów żelaznych, przęślik gliniany, fragment glinianej prażuli, kości zwierzęce, kilka fragmentów żuźla żelaznego.

TODZIA, gm. Kadzidło
woj. sotrojeckie
Stanowisko 2

Państwowe Muzeum Archaologiczne
w Warszawie

Badania prowadził mgr Jacek Andrzejowski przy współudziale mgr Anny Grochulskiej. Finansowało PMA. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z wczesnego okresu wpływów rzymskich.

Przebadano 366,5 m², odkrywając 3 groby ciałopalne: zniszczony, jamowy i popielnicowy (oba bez wyposażenia). Ten ostatni z uwagi na formę popielnicy datować można na fazę B₂. Luźno znaleziono żelazną klamerkę esowatą z dwiema skuwkami - klamerki takie, wzorowane na esowatych klamerkach wleibarckich, znane są z kilku innych cmentarzysk wschodnioprzeworskich z zespołów z fazy B₂.

Badania pozwoliły na całkowite rozpoznanie zachowanej partii cmentarzyska. Rozmieszczenie i gęstość pochówków, stopień ich zniszczenia, rozrzut materiału luźnego oraz wielkość zniszczonej części nekropoli pozwalają sądzić, że cmentarzysko to należało do grupy niewielkich, krótkotrwałych, paryferyjnych cmentarzysk przeworskich z fazy B₂. W przypadku nekropoli w Todzi pierwotna liczba pochówków nie przekraczała 20-30 grobów. Chronologia dobrze datowanych materiałów zamyka się w ramach fazy B₂.

Materiały złożono w PMA.

Badania zakończono.

TRONINY, gm. Pącnów
woj. sieradzkie
Stanowisko 5

patrz
paleolit i mezolit

TYSZOWCE
woj. zamojskie
Stanowisko 259

patrz
neolit